

Humbaki zaczęły zachowywać się w zagadkowy sposób

15 marca 2017

Od kilku lat naukowcy obserwują niezwykle zachowanie humbaków. Zwierzęta zaczęły tworzyć stada, składające się nawet z 200 osobników. To o tyle dziwne, że z prowadzonych od dziesięcioleci badań wiemy, że humbaki są zwykle samotnikami, występują też w parach, czasami tworzą małe grupy, które szybko się rozpraszają.

Tymczasem podczas rejsów badawczych w latach 2011, 2014, 2015 oraz w czasie obserwacji z powietrza zauważono duże grupy humbaków żerujące u południowo-zachodniego wybrzeża RPA, tysiące kilometrów na północ od ich typowych żerowisk w Antarktyce. „Spotkanie ich w tak dużych grupach to coś niezwykłego” – mówi Gisli Vikingsson, odpowiedzialny za badania nad waleniami w islandzkim Instytucie Badań Morskich i Słodkowodnych.

Humbaki zwykle spędzają lato w Antarktyce, gdzie się żywią i gromadzą zapasy tłuszczu. Latem zaś przenoszą się na wody tropikalne i subtropikalne. Tam przychodzą na świat młode i tam są wychowywane.

Naukowcy nie wiedzą, co spowodowało tak dramatyczne zmiany w zachowaniu humbaków. Być może to reakcja na zmiany w dostępności pożywienia? Dotychczas tylko raz obserwowano humbaki żywiące się u południowo-zachodnich wybrzeży Przylądka Dobrej Nadziei. Było to jednak niemal 100 lat temu. Od tamtej pory ludzie wytępilli 90% tych zwierząt. „Możliwe, że takie zachowania miały w międzyczasie miejsce, ale nie tam, gdzie ludzie mogli je dostrzec. Humbaków było tak mało, że mogliśmy ich nie zauważać” – mówi główny autor badań Ken Findlay z Cape Peninsula University of Technology w RPA. Niewykluczone zatem, że wraz ze wzrostem liczebności humbaków łatwiej jest nam

obserwować ich naturalne zachowania.

Od kilku lat naukowcy obserwują niewytłumaczalnie szybki wzrost populacji humbaków. Niewykluczone, że liczba tych zwierząt przekroczyła wielkość graniczną, poza którą populacja szybko się odradza. Jeśli ludzie pozwolą humbakom na zwiększenie populacji, być może będziemy mogli obserwować wiele nowych, nieznanych nam dotychczas zachowań tych zwierząt.

Autorstwo: Mariusz Błoński

Na podstawie: NewScientist.com

Źródło: KopalniaWiedzy.pl